

KARPE D'IES 12

LA REVISTA DE
L'IES FRANCESC BADIA
FOIOS / ALBALAT /
ALBUIXECH

ABRIL DE 2012

5É ANY

EN AQUEST NÚMERO TROBARÀS

- K 3 EXPOSICIÓ MODERNISME**
A 4 i 5 ACTIVITAT DEL DARRER DIA DE L'ANY 2011
R 6 i 7 ACTIVITATS DE MEDIACIÓ
P 8 XARANGA
E 9 FOTOS
E 10 i 11 BATEGEM LES AULES
12 EXPOSICIÓ DE JOAN FUSTER
13 OPINIÓ
D' 14 i 15 RECOMANACIONS VARIADES
I 16 ENTREVISTA A JOAN PLA
E 17 TWITTER I FILOSOFIA
S 18 i 19 FRANÇAIS
20 CONTRACOBERTA

12

La KARPE D'IES 12 ha vist per fi la llum. Una llum de primavera. Aquesta paraula ja connota, per a segons quines persones, atemptats als drets de certs sectors ideològics perquè per a la gent de sentit comú significa futur, visió, creure en el mínim sistema d'educació pública que tenim i fer-lo més fort. PRIMAVERA VALENCIANA.

Aquest número de la revista ens mostrarà, passats alguns anys, tot un seguit de fets, accions, fotografies i vivències del nostre institut al llarg d'aquest trimestre en aquest petit racó del món escolar.

I aquesta és i serà la seua funció.

Aprofiteu-vos-en.

La fotografia de portada és de Carolina Sánchez de 3r de l'ESO Quasi guanyadora del concurs de fotografia comarcal.

La Fundació Bancaixa presenta l'exposició 1900. L'origen de l'art publicitari, la qual es podrà visitar al Centre Cultural Bancaixa de València fins al pròxim 26 d'agost. La mostra, organitzada per la Fundació Bancaixa a partir d'una producció del Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC), recull una selecció d'un centenar de cartells publicitaris, pertanyents a la col·lecció del MNAC i firmats per una nòmina de 46 artistes internacionals i espanyols, que van protagonitzar la irrupció d'aquesta tendència artística en els anys del canvi de segles XIX al XX.

El gros de les obres exposades, que són de mitjà i gran format, correspon al moviment art nouveau, convertit en el model hegemònic en l'àmbit artístic occidental de la denominada Belle époque. La mostra inclou creacions d'artistes internacionals tan importants i representatius com Chéret, Mucha, Toulouse-Lautrec, Steinlen, Hassall, Bradley, Parrish o Penfield. Entre els espanyols destaquen els noms dels artistes modernistes Casas, Rusiñol, Riquer, Gual o Cidón.

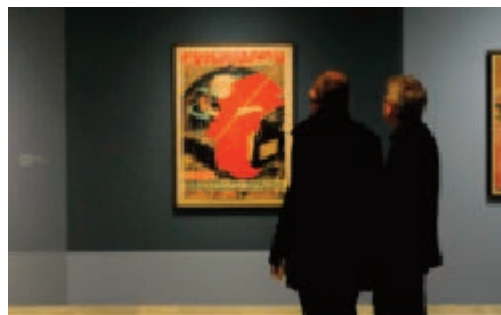
Aquesta és la segona ocasió en què una selecció de la col·lecció de cartells del MNAC, formada per més de 1.000 obres, es presenta al públic, després de l'exposició que va realitzar el museu català en 2007. En aquesta mostra, s'han incorporat cinc peces inèdites: Copa Cuesta Ordal, de Ramón Baixeras; Reial Automòbil Club de Catalunya, de Ramón Casas; Antigua Casa Soteras i Perfumeria Ladivfer, de Francisco de Cidón; i Antiga Casa Franch, d'Alexandre de Riquer.

Junt amb aquestes obres destaquen, per la peculiaritat, altres com el dibuix preparatori realitzat per Ramón Casas per al cartell Sífilis o el que John Hassall va dissenyar com a projecte per al cartell de l'exposició de la Col·lecció Plandiura, al Cercle Artístic. A més, es poden contemplar altres obres destacades com May Belfort, de Toulouse-Lautrec o 4 Gats, de Ramón Casas.

El vessant didàctic i social està també present en l'exposició amb la programació per part de la Fundació Bancaixa de tallers dirigits a persones majors, persones amb discapacitat, com també a escolars i públic familiar, tallers que es realitzen de dilluns a diumenge.

L'exposició, d'entrada gratuïta, pot ser visitada tots els dies (inclosos diumenges i festius), de 9 a 21 hores, ininterrompudament. Tota la informació sobre la mostra i els tallers didàctics es pot consultar en la web www.bancaja/obrasocial.es.

Redacció

ATENENT A L'ÈXIT DE PARTICIPACIÓ DELS PASSATS CURSOS
el dia 22 de desembre de 2011

LA VOLTA AL MÓN EN 80 MINUTS

organitzat per l'agència de viatges Travel Badia

Com superar el Rigodon i el Willy Fog?

Com superar les habilitats dels protagonistes de "Supervivientes" dins de la selva del nostre institut, que és com una illa?

L'equip de mediació convoca a tots els departaments a col·laborar en el l'agència de Viatges Ba-dia 2011, que es realitzarà el proper 22 de desembre de les 10,30 h a les 12'30h.

Cada departament que vulga participar realitzarà una prova a cada grup participant; podrà realitzar una única prova per a tots els equips o tenir-ne diferents per a poder atendre a les característiques/edats/nivell dels grups participants.

La realització de les proves hauria de tindre com a màxim una duració de 5 minuts.

No existeix un ordre per a la realització de les proves, el que pot suposar que alguns grups queden a la espera de realitzar la vostra prova, (això és decisió del grup). Per a poder realitzar la prova han d'estar tots els integrants del grup (encara que no participen directament en la mateixa). Així s'evitarà que facen cua en altres proves o, fins i tot, que realitzen dos proves alhora.

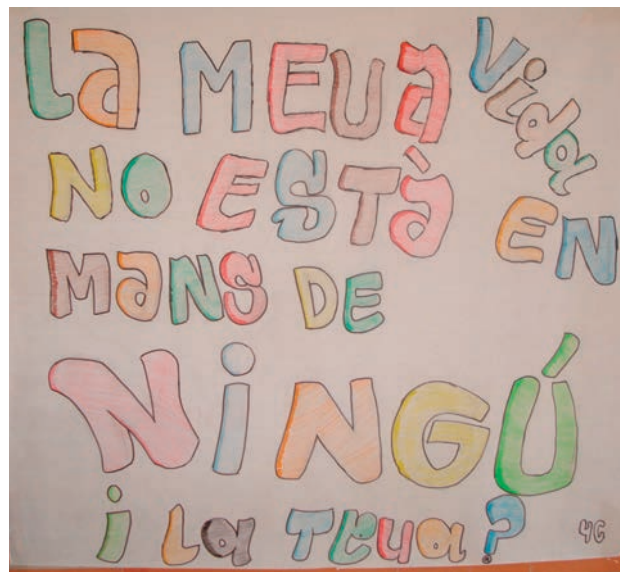
Heu d'avisar-nos en quina aula aneu a fer la prova.

Cada departament tindrà assignat un país, i si la prova que plantegen (cada departament) a l'equip és superada, entregarà una postal (fotografia diminuta corresponent al seu país) que cada equip enganxarà en el mapa-mundi que cada grup portarà.

Signat:

L'Agència Viatges Ba-dia 2011.

**DIFERENTS ACTIVITATS
PROMOGUDES PEL
GRUP DE MEDIACIÓ**

Aquesta és la samarreta de la trobada 2012. Les podeu encarregar al centre o comprar-les a la mateixa Trobada, el dia 13 de maig.

Opinen sobre alguna cosa que no saben i que, potser, després de llegir aquest article les idees queden aclarides.

Què és la mediació? Vertaderament la mediació és un conjunt de pensaments, accions i fets que es junten i formen el que hui anomenem mediació.

Podríem diferenciar dins la mediació grans blocs: el primer seria relacionat amb els pensaments (emocional, causal, alternatiu, conseqüencial...) que es posarien en pràctica a l'hora d'ajudar a mediar un conflicte, el segon bloc seria l'ajuda dins de l'alumnat i l'últim els treballs que fem, tant els power point com les diades i xarrades.

Si la gent que integrem el grup de mediació no fem cap tasca dins d'aquests grups de res ens serviria estar en mediació, amb la conseqüència de no anar a cap viatge (per exemple). Ara sí, aclarit aquest tema vaig a passar a exposar imatges de les diferents excursions i viatges fets amb el grup de mediació:

ELS COMENÇAMENTS... DURS PERÒ EFICAÇOS:

LES NOSTRES PRIMERES DIADES:

XARANGA LA "DESBANDÀ"

K
A
R
P
E
D'
I
E
S

A tot el món que jo conec li agraden les falles. La festa, la tradició, les mascletades, els petards, i, és clar, la música.

Què seria una falla sense una bona xaranga, que anime l'ambient, que faça ballar la gent...

No era la primera vegada que els meus companys i jo ens vam plantejar, formar una xaranga. Recorde que quan era xicotet, abans de la banda juvenil, quedàvem per assajar, simplement per diversó, perquè ens agradava el que féiem; i com jo, molts altres.

Així, després del nadal de 2010/11, tot el grup vam quedar per fer el primer assaig i donar nom a la Xaranga "La Desbandà".

Ja fa més d'un any que la vam formar .

A les trobades de les escoles en valencià vam aconseguir el nostre primer contracte, tots estàvem molt contents i animats, i des d'aleshores no hem parat d'assajar.

Però, no només toquem a falles, també a les festes del poble, als aniversaris, festes privades, i també en manifestacions com a mesura de protesta.

Tots nosaltres vam aconseguir fer una cosa conjuntament que ens agradava i a més amb un bon preu.

Així que ja sabeu, si necessiteu vosaltres o algú que coneixeu una xaranga amb ganes de festa i que toque bé contacteu amb algú de la Xaranga "La Desbandà"

Fernando Palau Ramos
3ºB

DEMANAR UN ENSENYAMENT
PÚBLIC I DE QUALITAT NO POT FERIR NINGÚ
NI ÉS CAP ATEMPTAT CONTRA RES
...O SÍ?

Aquest erudit, historiador, lingüista i polígraf, representant característic de la primera Il·lustració peninsular, va nàixer a Oliva el 1699.

El fet que el seu pare, Pasqual Maians, fóra austracista en la Guerra de Successió i que acompanyara l'arxiduc Carles a Barcelona el 1706, li suposaria certa marginació ulterior a l'Espanya dels Borbó. Estudià amb els jesuïtes de Cordelles i tornà a Oliva el 1713 on el seu avi Joan Siscar, advocat, l'animà a l'estudi del dret. Ho va fer a la Universitat de València, on tractà els novators més destacats: Tomàs Vicent Tosca, Joan Baptista Coratjà o Baltasar Iñigo, que li faciliten lectures essencials en la seua formació, com ara Locke i Descartes.

El 1719 anà a la Universitat de Salamanca per aprofundir els seus estudis de dret. Un dels seus professors, Josep Borrull, el posà en contacte amb l'hel·lenista Manuel Martí, degà alacantí, que canalitzaria la seua vocació cap als clàssics, l'estudi del renaixement i els humanistes espanyols del XVI, oblidada per l'Espanya del Barroc.

Va guanyar la càtedra de Codi Justinià de la Universitat de València, i defensà la senzillesa dels humanistes davant dels excessos barrocs, en contra dels seus col·legues. A Madrid defensà la reforma dels estudis jurídics i de l'educació que exposaria al ministre José Patiño.

Davant d'unes oposicions on es van barrejar insídies polítiques de borbònics i austracistes, foralistes i anti-foralistes, i enveges i rancors, Maians ha d'anar-se'n a Madrid on serà oficial de la Biblioteca Reial. Entre diverses obres que edità i escrigué, cal destacar la Vida de Miguel de Cervantes y Saavedra y los Orígenes de la lengua espanyola (1737), un primer intent seriós de cercar els arrels filològiques del castellà. Pel que fa a la biografia, en estar encarregada per l'ambaixador britànic, Benjamin Keene, i en ser escrita per un austracista, creà una forta

polèmica en els cercles literaris de la Cort; així, pels Orígenes arribaren a acusar-lo d'anti-espanyol i desconixedor de la metodologia històrica. Tanmateix, més escàndol es crearia el 1739 quan va redactar la crítica a l'Espanya Primitiva.

El 1740 tornà a Oliva per dedicar-se als seus estudis i investigacions, però va seguir sostenint una activíssima correspondència intel·lectual. El 1742 fundà l'Acadèmia Valenciana. La seua edició de la Censura de historias fabulosas de Nicolàs Antonio va enfrontar a l'Acadèmia Valenciana amb la Inquisició (van embargar la seua obra, paralizà les edicions de l'Acadèmia i segrestaren els manuscrits de la seua poesia). No obstant això, ara amb més prudència, va continuar treballant i cartejant-se amb intel·lectuals.

En arribar Ferran VI al tron, el ministre Ensenada el va rescatar del retir forçat i, ja totalment reivindicat per Carles III, va ser nomenat Alcalde de Casa y Corte, i hom li va atorgar una pensió vitalícia. Aquest mateix rei també li encarregà, després de l'expulsió dels jesuïtes (1767), un nou pla d'educació que els rectors universitaris van trossejar i van arruïnar sense pietat. Maians també va ser soci de la Reial Societat Econòmica d'Amics del País de València, en la qual va ingressar l'any 1776.

Ja de nou a Oliva i València, el seguiren visitant vells i nous il·lustrats: el metge valencià i filòsof eclèctic Andreu Piquer, Francesc Pérez Bayer, Muñoz, Cerdà Rico, Cavanilles o Blasco. El nostre il·lustrat va dedicar els seus últims anys a preparar l'edició de l'Obra Completa del seu adorat Joan Lluís Vives, però li va sorprendre la mort ja octogenari en 1781.

Gregori Maians i Siscar significà l'intent més seriós i sistemàtic de la introducció del pensament europeu a la monarquia hispànica en l'anomenada primera Il·lustració i, tal vegada, al llarg de tot el segle XVIII. Un exemple de les seues idees de modernització educativa va ser la seua proposta d'ensenyar el llatí en llengua vulgar i amb els autors clàssics i no el llatí eclesiàstic. Un altre aspecte a destacar és que per causa de la persecució de la cultura i la llengua catalanes, es va centrar en l'estudi de la literatura, el dret i l'humanisme castellans, essent una excepció el primer vocabulari valencià-castellà que es féu: Diccionario castellano-valenciano, que ell va compilar.

1962-2012

NOSALTRES

Joan Fuster ELS VALENCIANS

EXPOSICIÓ RECOMANADA

K
A
R
P
ED'
I
E
S

12

En 2012 es compleixen cinquanta anys de la primera edició de *Nosaltres, els valencians*, un assaig d'història política, social i cultural que ocupa un lloc ben important en l'extensa bibliografia de Joan Fuster (Sueca, 1922-1992).

Aquesta importància es basa en el fet que, des del mateix moment de la seua aparició, d'una obra que ha exercit una influència cabdal en la renovació de la historiografia i en general dels estudis i les reflexions realitzats en l'àmbit de les ciències humanes sobre el País Valencià. Aquesta influència, a més, no ha quedat limitada aquests àmbits acadèmics, sinó que ha transcendit a la societat en el seu conjunt, en formes diverses. I ho ha fet a través de les etapes i les conjuntures de tota mena que s'han succeït en la nostra societat durant el darrer mig segle —des de l'última etapa del franquisme fins ara mateix.

L'exposició tracta de mostrar, a través de la documentació conservada per l'autor, qui era Joan Fuster, el 1962, el procés d'elaboració del llibre, el ressò immediat que va obtenir i les dificultats amb la censura de l'Estat franquista amb què es va enfrontar a partir d'un moment determinat, tot plegat a partir d'una presentació de la personalitat de l'autor en el moment d'escriure aquest llibre. Aquest propòsit ha guiat la selecció i l'organització de les peces que es mostraran.

Durant aquests cinquanta anys, el llibre ha tingut una trentena d'edicions conegudes, en català, i tres en castellà. El seu ressò ciutadà, i també entre historiadors, sociòlegs, economistes i polítics ha estat enorme. Aquest fet s'ha manifestat en tota mena de referències escrites, a favor o en contra, de revisió a càrrec d'especialistes —ben lògica, tractant-se d'una obra amb tants anys d'existència— o de debat polític i parapolític. En la tria de documents exposats o reproduïts en el catàleg, deliberadament s'ha optat per reduir aquestes referències a les cronològicament immediates a l'aparició del llibre. S'ha fet així per dos motius bàsics. D'una banda, perquè era materialment impossible recollir totes les conegudes i qualsevol absència hauria estat interpretada malament. D'una altra, per no caure en possible anacronismes.

A més, s'ha volgut donar a conèixer una part molt significativa del llegat material de Fuster, encara poc coneguda per tal com la seua casa, de Sueca, no és encara una institució plenament accessible per al públic. Així, s'ha seleccionat una sèrie d'obres d'art col·leccionades per l'escriptor —molt sovint regals dels autors—, entre les quals hi ha peces d'Andreu Alfaro, Antonio Saura, Manuel Boix, Albert Ràfols Casamada, Antoni Tàpies, Joan Ponç, Joan Miró, Rafael Armengol, Artur Heras, Equipo Crónica, Josep Renau, Equipo Realidad, Hernández Mompó i d'altres. A banda les pintures i escultures, de vegades reproduïdes en fotografies sobre l'entorn de l'escriptor, s'han seleccionat exemplars de la seua col·lecció d'obra gràfica.

L'edat del vot

En aquesta redacció vaig a parlar sobre l'edat del vot. Actualment a Espanya l'edat per a votar esta fixada a partir del 18 anys, però jo crec que açò no és correcte, i que els anys són discutibles.

En primer lloc, pense que la majoria d'edat no determina la maduresa. Un menor pot entendre més de política o tindre més clar qui vol que el represente que un major d'edat. Qui no ha madurat als dèsset probablement tampoc ho farà als diuit. Jo crec que d'aquesta forma es perden vots que podrien ser molt valuosos i estar molt justificats. A més, allò que voten els majors també ens perjudica a aquells que no ho podem fer. Cada un mira pels seus interessos, i pense que nosaltres també tenim dret a decidir.

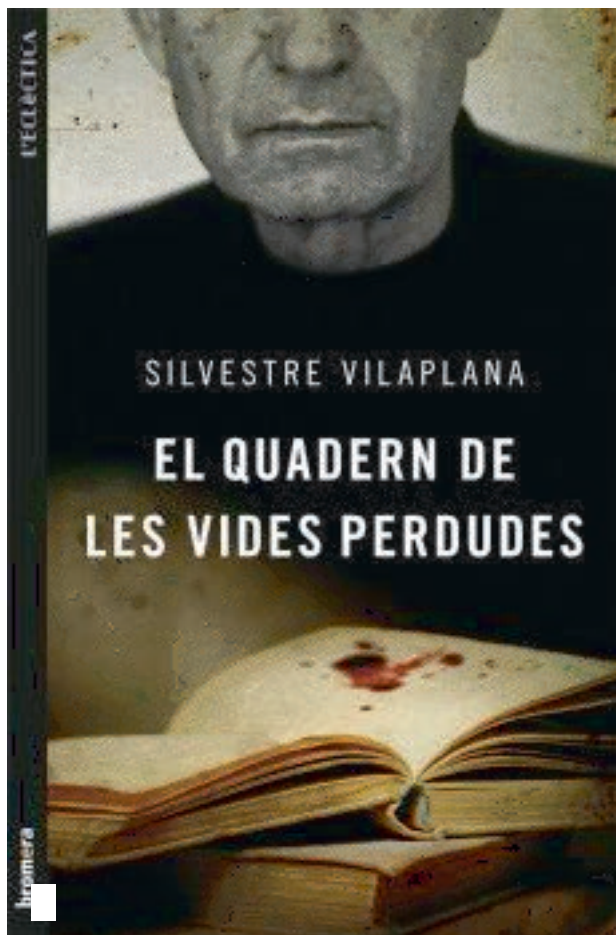
En segon lloc, en aquest país un pot treballar a partir del 16 anys. Si pots guanyar diners, contribuir amb l'economia, per què no també votar? Per als treballadors és important elegir el partit polític que millor defén les seues necessitats. D'aquesta forma, pareix que s'estan ignorant els drets d'aquells que treballen i que no tenen més de diuit anys. Pense que, ja que als 16 pots passar a formar part de la població activa, també és bona edat per a votar.

I per últim, moltes persones pensen que els joves som més manipulables i ens deixem portar per qualsevol opinió. Jo pense que açò no és cert, i si ho és, no sols en els menors, perquè com ja he dit, complir els diuit no és traspassar cap barrera cap a la maduresa o saviesa. Una persona tinga l'edat que tinga pot ser perfectament capaç de saber el què vol, i no deixar-se influenciar pels altres. Perquè aquell que canvia d'opinió fàcilment ho farà durant tota la seua vida.

En conclusió: Jo considere que, si no tots, almenys els majors de setze anys ja podrien votar, perquè d'aquesta forma s'estan ignorant els drets i les opinions del joves.

Gabriela Deyanova Sabeva 4º- A

Un assassí sense identitat i una xiqueta desapareguda. Un bibliotecari vell que pateix buits de memòria i que es veu obligat a vendre els seus llibres per a subsistir. I, per damunt de tot, l'hoste, l'ésser que domina l'ancià en les hores en què perd el control. Aquesta novel·la de trames subtilment entrelaçades acompanya el lector a través del món miserable d'un home gran i sense família que es troba envoltat d'uns crims i que no és capaç de recordar els seus actes. Però també l'endinsa en la seua tendra amistat amb una prostituta, en la malaltia mental que pateix i, sobretot, en la investigació per la desaparició d'una xiqueta a qui cada moment que passa serà més difícil trobar amb vida.

La Invenció d'Hugo Cabret explica la història d'un xiquet orfe que viu una vida secreta a les parets d'una estació de tren a París. Amb l'ajuda d'una xica excèntrica, ell busca la resposta d'un misteri que uneix el pare que acaba de perdre, l'amo amb mal geni d'una botiga de joguets que viu sota d'ell i un cadenet en forma de cor, pel que sembla sense clau. Basada en la imaginativa novel·la bestseller del New York Times guanyadora de premis i escrita per Brian Selznick, The Invention of Hugo Cabret, aquest màgic conte és la primera pel·lícula filmada en 3D del guanyador al Premi de l'Acadèmia, Martin Scorsese.

K
A
R
P
E

D'
I
E
S

12

El llibre-disc d'Obrint Pas, un viatge literari i sonor que recull les emocions que han despertat en diverses personalitats els temes d'aquest nou disc. El grup en català més internacional dóna un pas més enllà i ens ofereix aquest viatge literari i sonor per tots aquells indrets que han sigut objecte de la seva lluita. Una mirada crítica i ferotge contra els qui abusen del poder i fan de la injustícia la seva bandera però també un alé d'esperança per als qui mantenen viva la flama amb grans dosis de coratge. L'obra està formada per un recull de tretze textos literaris, més l'epíleg, que tracten de plasmar els sentiments i les emocions que han despertat en escriptors reconeguts, cantautors, periodistes, advocats... els temes de l'esperat disc d'Obrint Pas, que arrodoneix aquesta obra.

K
A
R
P
E

D'
I
E
S

12

A promotional poster for the band's Japan tour. The top half of the poster shows a live performance scene with three band members on stage in front of a large audience. A banner in the background reads 'OBRINT PAS'. Below the scene, there is Japanese text: '伝統楽器とレベリ・ミュージックが見事に融合した混血ロック・ラティノ!!' (A fusion of traditional instruments and rebel music, a mixed-blood rock & Latino!!). It also mentions 'presented by JAPONICUS & CARIBBEAN DANDY' and 'supported by RADICAL MUSIC NETWORK & FZHX'. The main title 'OBRINT PAS' is in large white letters, followed by 'JAPAN TOUR 2011' and '来日決定!!' (Japan arrival decided!!) in red. At the bottom, it says 'FUJI ROCK 2011 出演決定!!' (Fuji Rock 2011 performance decided!!). Logos for JAPONICUS and ROCK LATINO are at the bottom.

K El passat any vaig anar a la biblioteca de Vinalesa, per poder conèixer i entrevistar Joan Pla, ja que havia tingut l'oportunitat de llegir un llibre seu, 'La violinista de París'. Aquesta visita no va ser molt llarga, però el temps que estigui allí em va permetre posar cara i veu a aquella persona que havia escrit i inventat aquelles històries que tan bones estones m'havien fet passar.

A Joan Pla, afirmà que amb els seus llibres intenta transmetre aventura, acció i una manera de veure el món basant-se en les seues experiències de la vida, per això, el fet que la mar aparega en quasi totes les novel·les és perquè des de dalt del castell d'Artana (on va nèixer), se veia una franja de la mar i això era un fet que li enamorava, per això ho vol reflectir i transmetre en les seues obres. En paraules del mateix autor: "el mar per a mi és com la llibertat"

R La referència principal de Joan Pla és l'assaig de Joan Fuster, (abans d'escriure *Mor una vida es trenca un amor*, es va llegir un llibre d'ell) també ha llegit molts llibres d'autors francesos, anglesos, italians... li agrada llegir molt la novel·la negra i l'assaig científic. Li encanta el llibre 'El nom de la Rosa' d'Umberto Eco

D' Quan començà a escriure "La Violinista de París", tingué una idea: en lloc de fer una novel·la d'antisistema, ell pensà que de Barcelona anaren a París per a fer una revolta i allí que Bernat podria ser un pintor, per a poder anar a la plaça Du Tetre i així poder conèixer Celine. Per a aquesta història pensà dos finals. Al principi ell pensà en la idea del jove que intenta fer una crítica de que el món no anava bé i després quan es posà a escriure-la i centrà d'altra manera la història pensà que la millor manera d'acabar la novel·la seria la nit màgica de Sant Joan vora la mar.

I Una de les coses més curioses i que m'estranyà molt va ser que ell està enamorat de París però mai ha estat allí. Al jubilar-se ell volia anar a París per a poder conèixer-lo millor, però a causa d'un accident, no hi ha pogut anar. La novel·la de "La Violinista de París" està ambientada bàsicament en París, carrers, places, edificis importants, rius... i cada un d'aquest molt detallats. Segons Joan Pla París té un simbolisme universal, el romanticisme, la pintura... segons l'autor: "París es exòtic"

E El que més em va impactar va ser quan va dir "m'he enamorat de Celine" es estrany que l'escriptor s'enamore d'un personatge creat per ell mateix; el que passa que al haver descrit i creat com una xica que a ell li agrada i amb la personalitat que més li atrau és normal que "s'enamore"

S Un fet també interessant és que en alguns dels seus llibres nomena 'La Rambla' (un lloc) açò té un significat de la seua infància, ell de menut acostumava a jugar amb els seus amics i menjar-se la fruita que feia un arbre que hi havia a la Rambla, i amb els pinyols de les fruites anaven al poble i els llançaven a les xiques.

12 En quan el llibre 'Mor una vida es trenca un amor' principalment anava dirigit per a la gent més adulta i al guanyar uns premis amb aquest llibre, començà a ser més conegut i la gent més jove cada volta el llegia més perquè es sentia reflectida per els personatges, i poc a poc els joves la han anat fent seua. Actualment continua sent un gran èxit. Com aquesta novel·la tingué eixe gran èxit, la gent li demanava que escriguera la segona part del llibre, ell no volia escriure-la però un dia li arribà una idea, pensà basar la novel·la des d'un punt més lliberal i la relació entre els personatges era més diferent. Així doncs aparegué 'Només la mar ens parlarà d'amor'

Actualment espera a que li envien la maquetació de la novel·la 'Don Fabritzio', ell donarà el vist plou y se farà pública. També està començant un altra novel·la que per ara, si no canvia de opinió, tindrà lloc en Benicasim o Les Palmes i se titularà 'Els enigmes de la cova de Mirambells'

En conclusió, l'entrevista a Joan Pla va ser més entretinguda del que pensava, i me va fer veure que això de ser escriptor no està gens mal, que és una manera diferent d'expressar a la gent els teus sentiments i les teues idees i poder crear un món com a tu t'agrada. Que això de llegir tampoc és tan avorrit, si agafes un llibre que t'agrada i t'interessa i que pot ser que al final t'acabes decantant per escriure tu un.

Yolanda Bueno
1r BAT PIP

"@filobadia és l'intent de fer filosofia en 140 caràcters. Una bogeria, un absurd? És possible, perquè entre la immensitat que representa el twitter, és difícil rescatar un poc de pensament mesurat. Per això tenim #filobadia, el **hashtag** que intenta ordenar el riu de pensaments que piulen sense parar. Els resultats són diversos, des de reflexions acurades a descripcions quotidianes, passant per dubtes o inquietuds davant dels exàmens. A @filobadia s'ha piulat de tot, desànim i alegria, cansament i força, simplicitat i profunditat. Perquè el twitter és com la vida, i la vida mereix ser examinada amb visió filosòfica."

filobadia @filobadia Responder Borrar Favorito Abrir
 Twitter és com un riu, tweets i retweets sempre diferents flueixen per les seues pàgines. Heràclit de **#filobadia**

joan llop @joueri 22 de sep
 @sergisaragossa #filobadia tot ho sap! però jo no..
 En respuesta a Sergi Saragossà

Sergi Saragossà @sergisaragossa 13 de mar
 A la música va unida certa falta d'urbanitat perquè danya la llibertat de la resta **#kant** @filobadia

MartaPacho @MartaPacho 22 de mar
#filobadia @filobadia "Obra de tal forma que el motiu, el principi que et porta a obrar, pugues tu voler que siga llei universal."

Annnnnnnnnna @annaphilosophie 22 de feb
 SAPERE AUDE!!! **#primavera valenciana**

paula torada @Paula Responder Retwittear Favorito Abrir
 @filobadia a escasas horas del examen y con unos nervios insoportables iaiaiaia

María Camacho @mariacamaga 17 de abr
 En clase de ingles... Todos recordandonos que no queda nada. Hay que luchar por nosotros y darlo todo. Manana YES WE KANT!
 @filobadia

THÉÂTRE

Le 27 février, les élèves de 1° et 2° Bac de français nous sommes allés au théâtre à Valence.

Nous avons eu les deux premiers cours et à dix heures et demie nous sommes partis du lycée pour aller à l'arrêt où nous avons pris le métro à onze heures moins le quart. Vingt minutes plus tard nous sommes descendus du métro à l'arrêt « Colon ».

Quand nous sommes arrivés au théâtre il y avait une longue queue devant l'entrée, mais à onze heures et demie nous avons pu entrer. À midi et demie la pièce « Mélodies au sous-sol » est finie et nous sommes allés à un restaurant pour manger des crêpes. En mangeant, nous parlions et nous faisons des dessins. Nous avons ri. À seize heures je suis rentrée chez moi.

UNE SÉANCE DE CINÉMA

Les élèves de 4^oESO de français sommes allés, le 19 avril, à Valencia à l'Institut français pour voir le film " Les aventures extraordinaires d'Adèle Blanc-Sec". Adèle est une jeune très belle et très intelligente qui est journaliste et qui aime voyager. Dans cette aventure elle voyage en Egypte pour profaner la tombe du médecin de Ramses II parce que sa soeur est paralytique et Adèle veut l'aider.

Grâce au scientifique Adèle peut ressusciter plus momies pour sauver sa soeur. Cet homme, a créé un pterodactyle de l' âge des dinosaures, qui a terrorisé tout Paris, il meurt quand un chasseur tue al pterodactyle. Enfin, Adèle part en vacances dans un navire,le célèbre navire Titanic. La fin del film est ouverte pour qu' on imagine la fin.

Après le cinéma nous avons visité le palais du Marquis de Dos Aguas. Le palais est de l'annn 1740 et il est de décoré dans le style rococo et comme les palais français. Il y avait une salle de bal, un fumoir, un salon, une salle pour les peintures...Ce que j'ai aimé c'est les carrosses: Ils étaient très grands et décorés. Je voudrais monter dans un d'eux.

Après nous sommes allés manger .

Gabriela Deyanova Sabeva 4ESO-A

ACTIVITATS PER LA LLENGUA IES ESCULTOR EN
FRANCESC BADIA

TROBADES D'ESCOLES EN VALENCIÀ 2012

L'IES Escultor En Francesc Badia, en col·laboració amb l'AMPA, organitza les següents activitats culturals per tal de fomentar l'ús del valencià a l'escola i potenciar la formació literària, artística i ciutadana del nostre alumnat:

Entrega IV premis literaris i II de fotografia IES Escultor
En Francesc Badia

Divendres 4 de maig. 13'05. Tots

Conta contes: Carles Cano

Divendres 11 de maig: 9'50-12'15. 1r ESO I 2n d'ESO

Documentals en valencià: Darwin
Batxillerat

Documentals en valencià: Una llengua que camina
ESO

Elaboració Grafitti Sí al valencià
Alumnat grafiter

Preparació del taller de les Trobades
Tutories

al valencià